Dosarul nr. **5r–3574/25**

**H O T Ă R Î R E**
în numele Legii

**13 noiembrie 2025** *****

Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, Republica Moldova,
Instanţa de judecată, compusă din:

Preşedintele ședinței,
judecător Ion Dadu
Grefier Alexandra Darii

În ședința de judecată s-a prezentat
Contestatarul – Silviu Burlacu
În ședința de judecată nu s-a prezentat:
Agentul constatator INSP al IGP – Slutu Corneliu

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, contestația depusă de către contestatarul Burlacu Silviu, a.n. *****, IDNP:*****, dom. Republica Moldova, *****, str. *****, împotriva procesului- verbal cu privire la contravenție și a deciziei contravenționale seria și nr. MAI06 nr. *****din 20 mai 2025, privind aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 18 unități convenționale și 4 puncte de penalizare, în baza art. 236 alin.(2) Cod contravențional, și
,

**c o n s t a t ă :**

La data de 10 iunie 2025 în Secția evidență și documentare procesuală a judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, a fost înregistrată contestația depusă de **Burlacu Silviu**, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 nr. *****din 20 mai 2025 prin care **Burlacu Silviu** a fost sancţionat în baza art. 236 alin. (2) Cod contravenţional cu amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale echivalentul a 900 lei, cu aplicarea a 4 puncte penalizare, împreună cu dosarul contravențional, expediate în adresa judecătoriei de către Inspectoratul Național de Securitate Publică, Direcția patrulare „Centru” a IGP.

În motivarea contestației depuse a invocat că nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 nr. *****din 20 mai 2025 pe motiv că cu certitudine se constată faptul nerespectării de către agentul constatator a: Hotărârii Guvernului nr.40 din 17.01.2012, cu privire la aprobarea Concepţiei Sistemului automatizat de supraveghere a circulaţiei rutiere „Controlul traficului”; Hotărârii Guvernului nr.357 cu privire la aprobarea Regulamentului circulaţiei rutiere; Hotărârii Guvernului nr.1139 din 18.09.2003, despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de utilizare a

mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare şi aparatajului medical din dotarea poliţiei; şi nu respectat obligativitatea în partea instalării indicatorului 5.29 şi 5.30 din RCR, ceea ce indică la faptul că presupusul radar este instalat ilegal.

Se menționează că pe bd. Dacia din ***** sunt porţiuni de drum unde se permite a circula cu 50km/h, 70 km/h, ş.a. ori agentul nu a indicat expres unde a avut loc fapta şi unde era instalat acel mijloc tehnic de monitorizare. Nu este indicat în procesul verbal cu ce tip de utilaj/tehnică a fost fixată pretinsa încălcare.

La fel nu este indicat faptul cine a constatat pretinsa încălcare, metoda de transmitere a celor constatate de la un dispozitiv la altul, lipsesc parametrii tehnici şi denumirea dispozitivelor, cine a transmis agentului constatator care a întocmit procesul verbal pretinsa încălcare.

***Contestatarul Burlacu Silviu***, în ședința de judecată, a susținut integral contestație înaintată, suplimentar declarînd că nu au fost prezentate la momentul stopării anexele la aparatul TruCam care să confirme verificarea metrologică și certificatul de competență.

***Agentul constatator Slutu Corneliu***, fiind citat, la ședința de judecată nu s-a prezentat, însă a înaintat în adresa instanței o cerere de examinare a contestației în lipsa sa, susținînd procesul-verbal, fapt pentru care instanța a considerat posibilă examinarea contestației în lipsa acestuia în temeiul art. 455 alin. (2) Cod contravențional.

Studiind materialele cauzei contravenționale și examinând argumentele expuse în susținerea contestației depuse, probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, *per ansamblu,* la prevederile legale aplicabile cazului, instanţa de judecată consideră necesar de a admite contestaţia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 2) Cod contravențional, instanța de judecată examinează contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului.

Potrivit art. 5 alin. (1) Cod contravenţional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională.

Conform prevederilor art. 7 Cod contravenţional prevede: persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Conform prevederilor art. 8 din Codul contravenţional prevede: persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform art. 381 Cod contravenţional, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţei de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluţionarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă independentă, imparţială, legal constituită, care să acţioneze în conformitate cu prezentul cod.

Potrivit prevederilor art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi

de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie, **Burlacu Silviu** a fost sancţionat pentru faptul că la 20.05.2025, ora 20.16, conducînd mijlocul de transport „Audi A8L" cu n/î K AT 080 a depășit limita de viteză, stabilită în *****, sectorul Botanica, bd. Dacia, deplasîndu-se cu 86 km/h.

În primul rînd, instanța reține că, pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanţa constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate, iar procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional.

În urma studiului materialelor cauzei contravenţionale în sensul constatării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanţa de judecată ajunge la ferma convingere că învinuirea înaintată este una pur formală şi bazată pe presupuneri.

La examinarea cauzei contravenţionale, instanţa de judecată va ţine cont de rigorile art. 458 din Codul contravențional, care indică că, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În conformitate cu art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod. În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform art. 375 din Codul contravențional: (1) Persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

La caz se reține că agentul constatator argumentează învinuirea persoanei în privința căreia s-a pornit procesul contravențional prin următoarele mijloace de probă: - procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 nr. *****din 20 mai 2025, potrivit **Burlacu Silviu**, este învinuit că la 20.05.2025, ora 20.16, conducînd mijlocul de transport „Audi A8L” cu n/î K AT 080 a depășit limita de viteză, stabilită în *****, sectorul Botanica, bd. Dacia, deplasîndu-se cu 86 km/h, ignorînd prevederile RCR indicatoarele 3.27.1, 3.27.2 „Viteza maximă limitată”; - imaginea foto în care se observă automobilul de model „Audi”, cu n/î KAT 080, care la data de 20.05.2025, ora 20:16, se deplasează cu viteza de 86 km/h; copia buletinului de verificare metrologică nr. AS-BV-3-19/147 859 și certificatul cu privire la testarea lui Cornel Slutu a studiat Regulamentul cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare și aparatajului medical din dotarea poliției.

În conformitate cu art. 425 alin. alin. (1)-(3) din Codul contravenţional: (1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Conform art. 425 alin. (5) din același Cod, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prevederile codului. Reieșind din normele vizate, dar şi analizând circumstanțele cauzei contravenţionale, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare.

Astfel, cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina făptuitorului, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de

fapt reţinute de către agentul constatator, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea făptuitorului acţionează principiul *in dubio pro reo*.

Prin urmare, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului in dubio pro reo. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problema de drept, principiul in dubio pro reo este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional şi, în special, potrivit principiului in dubio pro reo, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.

La acest capitol instanța accentuează că circumstanțele cauzei urmează să fie constatate cu precizie de către agentul constatator în cadrul urmăririi contravenționale, întrucât, reiterăm că exigențele procesului penal sunt aplicabile și procesului contravențional, astfel, exigențele impuse de prevederile art. 6 din CEDO, sunt importate de către CtEDO și acuzațiilor în materie contravențională, așa cum s-a statuat în cauza Ziliberberg c. Moldovei (hotărârea din 01 mai 2005). Rațiunea instituirii cerinței imperative de indicare cu suficientă precizie a circumstanțelor cauzei săvârșirii faptei contravenționale a fost aceea de a-i permite instanței cercetarea legalității și temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție prin stabilirea faptelor materiale și verificarea încadrării juridice pe care acestea au primit-o, precum și a caracterului justificat al sancțiunii aplicate.

În acest sens instanța relevă că la materialele cauzei nu este anexat nici o probă ce ar confirma vinovăția înaintată. Tot aici, instanța de judecată evidențiază că hotărârea sa trebuie să fie legală, motivată și întemeiată numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului. Actul de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia făptuitorului în săvârşirea contravenției a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată.

Totodată instanța nu poate reține în calitate de probă imaginea foto anexată de către agentul constatator la procesul-verbal cu privire la contravenție, or din respectiva imagine foto se evidențiază că automobilul condus de Burlacu Silviu se deplasa cu viteza de 86km/h la data de 20.05.2025 ora 20.16 pe bd. Dacia 54/1 din *****, însă în procesul-verbal cu privire la contravenție se indică doar „bd. Dacia, sectorul Botanica din *****, unde tot bulevardul are diferite porțiuni de drum cu viteza de deplasre diferită (50km/h, 70 km/h și 90 km/h).

Astfel, în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că nu s-a confirmat prin probe pertinente, concludente şi utile învinuirea contravențională formulată şi motivată prin faptul că Burlacu Silviu, la 20.05.2025, ora 20:16, fiind la volanul automobilului de model „Audi”, cu n/î K AT 080 și deplasându-se pe traseul bd. Dacia din *****, conducea automobilul cu depăşirea limitei de viteză pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/h.

Prin urmare, în conformitate cu art. 461 din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în articolele 441 şi 445, instanța încetează procesul contravențional. Prin urmare, în conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei.

În opinia instanței, învinuirea adusă de către agentul constatator în conținul în care a fost formulată, contravine prevederilor art. 6 al Convenţiei europene a drepturilor omului, or, jurisprudenţa CtEDO indică faptul că,,,(...) rolul unei decizii motivate este să demonstreze părţilor că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părţii posibilitatea de a o contesta, precum şi posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanţă de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiţiei. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanţei, dar de asemenea obligaţia corespunzătoare a instanţei de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse.”(cauza Fomin vs Moldovei din 11 octombrie 2011).

Luând în considerație cele expuse *supra*, instanța de judecată concluzionează despre necesitatea admiterii contestației.

Referitor la termenul de depunere a contestaţiei, se atestă că aceasta este depusă în interiorul termenului de 15 zile.

În baza art. 445 alin. (1), 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată

**h o t ă r ă ș t e :**

Se admite contestația depusă de **Burlacu Silviu** împotriva procesului-verbal şi deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale MAI06 nr. *****din 20 mai 2025, întocmită pentru încălcarea prevăzută de art. 236 alin. (2) Cod contravențional.

Se declară nul procesului-verbal şi decizia agentului constatator asupra cauzei contravenționale MAI06 nr. *****din 20 mai 2025pornită în privința lui **Burlacu Silviu** în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional prin care i s-a stabilit amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale echivalentul a 900 lei, cu aplicarea a 4 puncte penalizare, cu încetarea procesului contravenţional, pe motivul că nu există faptul contravenţiei.

Hotărârea este cu drept de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

**Preşedintele şedinţei,**

**judecător /semnat/ Ion DADU**

**Copia corespunde originalului**

**Judecătorul Ion DADU**